

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 8C/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822202989
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Rudáš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3822202989.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Tomášom Rudášom v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XXX, D., právne zast. E. F. G., M. Mišíka I. 2752/4A, Prievidza, proti žalovanému H. E. I., nar. X.X.XXXX, bytom J. XXX/XX, D., zast. E. K. L., E. XXX/X, M., v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa vo veci domáhal určenia, že N. I. bola vlastníčkou depozitného certifikátu F. O.. H. N. P. Q. O. Q. v hodnote 1 000 000,-Sk a 100 300,-Sk.

2. Žalobca uviedol, že N. I. zomrela dňa XX.XX.XXXX a dňa 30.07.1999 nadobudlo právoplatnosť dedičské osvedčenie D 325/99, Dnot 68/99. Dedičmi po nebohej sa stali žalobkyňa, žalovaný a R. I., po smrti ktorého dedičmi ostali takisto žalobkyňa a žalovaný. Žalobkyňa dňa 18.12.2019 podala návrh na dodatočné prejednanie dedičstva, nakoľko v pôvodnom konaní D 352/99 nebol prejednaný depozitný certifikát F. O.. H. N. Q.. Následne notár vydal uznesenie sp. zn. 14D/165/2019, ktorým konanie právoplatne zastavil. Z uvedeného dôvodu sa žalobkyňa domáha určenia vlastníckeho práva k depozitným certifikátom F. O.. H. N. P. Q. O. Q..

3. Žalovaný k veci uviedol, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno svojich tvrdení, v danom prípade sa jedná o cenné papiere na doručiteľa, a preto žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi ako vyjadrenia strán, potvrdenie F. o vyplatení depozitných certifikátov, osvedčenie o dedičstve D1228/99, uznesenie 14D/165/2019, 14D/165/2019-36, 14D/169/2004-31, osvedčenie D 352/99, spis 14D/165/2019, odpoveď F. S., výsluch svedkov a spolu s ďalšími dôkazmi pripojenými v spise zistil, že:

5. N. I. zomrela dňa XX.XX.XXXX a dňa 30.07.1999 nadobudlo právoplatnosť dedičské osvedčenie D 325/99, Dnot 68/99. Dedičmi po nebohej sa stali žalobkyňa, žalovaný a R. I., po smrti ktorého dedičmi ostali takisto žalobkyňa a žalovaný. Žalobkyňa dňa 18.12.2019 podala návrh na dodatočné prejednanie dedičstva, nakoľko v pôvodnom konaní D 352/99 nebol prejednaný depozitný certifikát F. O.. H. N. Q.. Následne notár vydal uznesenie sp. zn. 14D/165/2019, ktorým konanie právoplatne zastavil, a preto sa žalobkyňa žalobou domáha určenia, že zomrelá N. I. v čase svojej smrti bola vlastníčkou depozitných certifikátov F. O.. H. N. P. Q. v hodnote 1 000 000,-Sk a H. N. Q. v hodnote 100 300,-Sk.

6. Svedkyňa N. L. k veci uviedla, že v 90. rokoch boli certifikáty na doručiteľa a vyberať ich mohol kto vlastnil daný papier. Od istého času sa certifikáty vystavovali len na meno, svedkyňa si nepamätala od ktorého dátumu to bolo.

7. Svedkyňa E. A. uviedla, že o danej veci vie len okrajovo, pričom s depozitnými certifikátmi nemala skúsenosti. Svedkyňa nemá vedomosť o tom, či nebohá pani I. mala v banke založený depozitný certifikát a takisto nemá vedomosť či si žalovaný založil depozitný certifikát.

8. Svedkyňa T. I. uviedla, že v rozhodnom období s manželom boli zamestnaní, mali usporené peniaze, za ktoré žalovaný nakupoval certifikáty.

9. Podľa § 212 ods. 1 CMP nezaradenie majetku alebo dlhov, ktoré boli medzi účastníkmi sporné, do dedičstva nebráni účastníkom, aby sa domáhali svojho práva žalobou.

10. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

11. Súd mal v konaní za to, že v konaní o určení, že vec patrí do dedičstva ide o posúdenie, či bol poručiteľ v čase smrti vlastníkom tejto veci. Navrhované určenie sa vzťahuje k okamihu smrti poručiteľa a okolnosti, ktoré nastali po tomto okamihu nemôžu mať vplyv na rozhodnutie súdu. Súd má za to, že dôkazné bremeno je na žalobkyni, ktorá pre prípad úspechu v spore bola povinná pred súdom preukázať, že poručiteľ bol vlastníkom uvedených depozitných certifikátov ku dňu svojej smrti. Existencia naliehavého právneho záujmu v danom prípade podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/28/2020 z 21.10.2020 poukazuje na doktrínu preventívneho charakteru určovacej žaloby, ktorá vychádza z toho, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem vtedy, ak k porušeniu jej práva (zatiaľ) nedošlo, avšak jej právo či právne postavenie je neisté alebo ohrozené. Nie je prípustné určovať práva do minulosti, ak tieto medzičasom zanikli. Predmetné depozitné certifikáty predstavujú právo voči banke, ktoré už zaniklo plnením povinného subjektu, teda tým, že banka vyplatila nároky z depozitných certifikátov, čo bolo v konaní listinnými dôkazmi preukázané. Z uvedeného má súd za to, že žalobkyňa v danom prípade nemá naliehavý právny záujem, keďže rozhodnutie v konaní sp. zn. 8C/30/2022 tak ako to požaduje žalobkyňa aj keby určilo, že poručiteľ bol vlastníkom depozitných certifikátov ku dňu smrti, by nemohlo viesť k prededeniu týchto certifikátov v konaní o novoobjavenom dedičstve. V zmysle záverov NS SR sp. zn. 4Cdo/28/2020 z 21.10.2020 súd zaujal názor, že žalobca sa mal domáhať určenia, že do dedičstva patrí pohľadávka voči žalovanému vo výške 36523,26 eur, ktorá vznikla tým, že si nechal žalovaný vyplatiť výnosy z depozitných certifikátov, nakoľko z pripojených dedičských rozhodnutí D 1228/99 a 14D/165/2019 vyplýva, že tieto certifikáty neboli prededené.

12. Okrem iného však žalobkyňa bola povinná v konaní preukázať, že depozitné certifikáty boli vo vlastníctve poručiteľa. Žalobkyňa však túto skutočnosť v konaní nijako nepreukázala ani ňou navrhnuté dôkazy, či už to bol dopyt na samotnú F. S. alebo výsluchy svedkýň túto skutočnosť nepreukázali. Svedkyňa E. A. súdu nevedela uviesť kto bol vlastníkom depozitných certifikátov ku dňu 16.02.1999 a takisto túto skutočnosť nevedela uviesť ani svedkyňa N. L.. Súd má potom za to, že vypočuté svedkyne nepreukázali tvrdenia žalobkyne, že nebohá N. I. bola vlastníčkou predmetných certifikátov. Svedkyne súdu potvrdili, že v rozhodnom období sa jednalo o cenné papiere na doručiteľa.

13. Žalobkyňa súdu doručila iba potvrdenia o výplate depozitných certifikátov, z ktorých vyplýva, že výnosy z depozitných certifikátov boli vyplatené dňa 14.10.1999, teda po smrti poručiteľa žalovanému. Z potvrdenia však nie je možné zistiť, kto bol vlastníkom uvedených depozitných certifikátov. Z uznesenia 14D/164/2019-36 z 16.09.2021 je naviac zrejmé, že notár sa v dedičskom konaní zaoberal otázkou vlastníckeho práva k predmetným depozitným certifikátom a zisťoval vlastnícke právo k uvedeným certifikátom, pričom banka, ktorá ich vystavila už v dedičskom konaní uviedla, že nevie potvrdiť, či poručiteľka vlastnila uvedené certifikáty. Nakoľko žalobkyňa v konaní neuniesla dôkazné bremeno, nepreukázala, že by poručiteľovi patrili predmetné certifikáty v rozhodnom období a žalovaný účinne poprel tvrdenia žalobkyne, kedy súdu listinným dôkazom, výročnou správou F. O.. a výpovedami svedkov preukázal, že prvá emisia cenných papierov začala v roku 1996 a jednalo sa o emisiu cenných papierov na doručiteľa, nebolo možné vyhovieť žalobe.

14. Navyše súd má za to, že pokiaľ by žalovanému vyplatené certifikáty neboli vydané na jeho meno, banka by mu žalobou špecifikované sumy nevyplatila. Žalovaný navyše v konaní preukázal vkladovými dokladmi, že v rozhodnom období žalovaný disponoval väčším obnosom peňazí, kedy napríklad 05.08.1999 vložil na svoj účet sumu 280 000,-Sk, 18.02.1999 vložil 250 000,-Sk, 11.03.1999 sumu 70 000,-Sk, 03.03.1999 sumu 60 000,-Sk, pričom neboli v konaní vyvrátené tvrdenia žalovaného, že v rozhodnom období mala jeho rodina dobré finančné pomery, nakoľko pracoval ako profesionálny vojak a jeho manželka bola zamestnaná ako zdravotná sestra. Takisto svedkyňa T. I. pred súdom potvrdila, že žalovaný disponoval peniazmi, za ktoré nakupoval certifikáty, nakoľko v rozhodnom období finančné pomery žalovaného boli dobré, pretože obaja pracovali a mali pravidelný príjem. Okolo roku 1996 svedkyňa potvrdila, že mohli vlastniť milión korún slovenských, pričom k danej čiastke sa dopracovali svojimi úsporami, ktoré mali uložené buď doma alebo v U. U. O. alebo vo F. O.. Z vyššie uvedených dôvodov a na základe skutočností, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

15. O trovách konania súd rozhodol v zmysle zásady úspechu podľa § 255 CSP s tým, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

16. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatných uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.